

Anyaszerep, emberszerep

Gáldi Vinkó Andi munkáiról

*A személyeket is megfosztják a bensőjüktől,
mert a bensőségesség akadályozza és lassítja a kommunikációt.
De a személy megfosztása bensőjétől nem erőszakosan történik.
Byung-Chul Han: Pszichopolitika*

Korunk (hívjuk akár késői kapitalizmusnak, a pszichopolitika korának, infokráciának, figyelemgazdaságnak, technofeudalizmusnak vagy akár a sötét felvilágosodásnak) egyszerre él a folyamatos információáramlás és a természetesség bővületében. Az előbbi a munka és a magánélet megkérdőjelezhetetlen szervezőelvévé vált, posztokban, aktivitásban mérhető, míg az utóbbi inkább illúzió, mint tapasztalat; nem a természettel, azaz a kultúrán kívülvel való szembesülés, hanem inkább a magától értetődőség szinonimája.

38

Gáldi Vinkó Andi 2015-ös *Paradisco* sorozata a fiatal felnőttkor baráti kapcsolatainak keresztül vizsgálta a figyelemért folyó versenyt, a viselkedési, öltözködési extrémításokban, a kimódolt, de spontánnak ható pózokban megjelenő testi és lelki értelemben vett önmegmutatás kiüresítő hatásait.

Az anyaságról készült sorozata (*Sorry I Gave Birth I Disappeared But Now I'm Back – Bocsánat, szültem, eltűntem, de most már itt vagyok*, 2016–22) ennek a tapasztalatnak a folytatásáról szól: a saját test változásairól, a gyermekágyi időszakot körülvevő hiedelmekről és ezzel együtt általában a női testet övező láthatósági szabályokról, prűdériáról és mindezen új helyzetek beillesztéséről a korábban kialakult életbe.

Jellemző, ahogy az Instagram mesterséges intelligencián alapuló automatikus tartalomszűrése kezelte a sorozat egyes képeit; első publikálásukkor pornográfiának vagy csak simán a felhasználói feltételekkel ellentétesnek minősítette őket, mert nem fértek bele az általános áramvonalasított esztétikába, ami a jelenlegi hivatalos közösségi kultúra alapvetése. Ezek a képek azonban egyáltalán nem szexualizáltak – habár meztelen testeket is láthatunk – és főleg nem botrányosak. Jellemzőjük inkább a látványra való dokumentarista rácsodálkozás, és az így nyert esztétikai tapasztalatra épülő asszociációk. Jó példa erre a vadgesztenyék és a gyermekek kikopott hajának egymás mellé tétele, vagy akár a Disney-hercegnő szemöldöke és a fogkezdemények összehasonlítása. Ironikus, amikor a bársonyra fektetett kisjézus-szobor mellé az üvöltő csecsemő kerül, de nem blaszfém. Krisztus elválaszthatatlan része az emberi természet, és ezzel együtt sokáig hajlamosak voltunk a gyermek Krisztus-ábrázolások csendjét, mint a való gyermektől elvárt, „jó” viselkedést elfogadni.

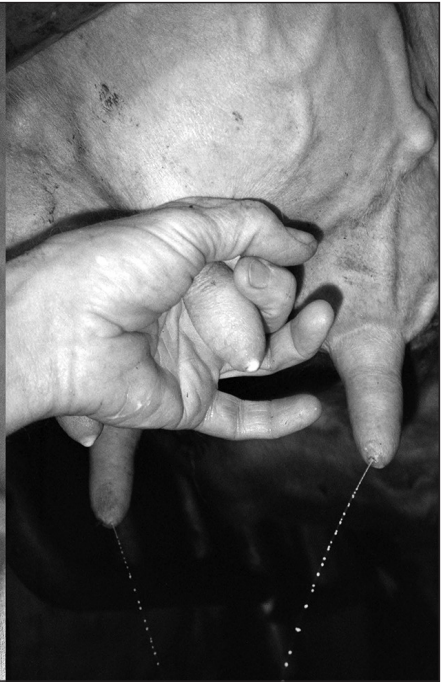
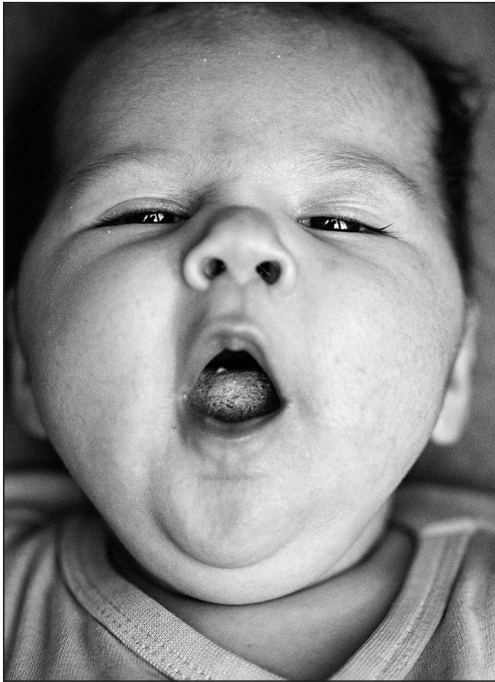
Önreflexív és ars poeticaszerű a párosítás, ahol a *Csak ezt az 1 e-mailt akartam megírni* filctoll-firkák közötti felirat mellett az anyja lábai között játszó gyermek jelenik meg, felidézve az anyai figyelemért folytatott állandó harcot, és a másik oldalon a figyelem fenntartásának, és más feladatokkal való összeegyeztethetőségének nehézségét.

Gárdonyi László

39

Gáldi Vinkó Andi *Sorry I Gave Birth I Disappeared But Now I'm Back* című sorozatából

Gáldi Vinkó Andi Sorry I Gave Birth I Disappeared But Now I'm Back című sorozatából

40

Gáldi Vinkó Andi Sorry I Gave Birth I Disappeared But Now I'm Back című sorozatából

Gáldi Vinkó Andi Sorry I Gave Birth I Disappeared But Now I'm Back című sorozatából

Gáldi Vinkó Andi Sorry I Gave Birth I Disappeared But Now I'm Back című sorozatából